

Biuletyn Informacji Publicznej

Instytutu Pamięci Narodowej
Komisja Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu

Dane osoby z katalogu osób "rozpracowywanych"

Imiona: Mieczysław
Nazwisko: Król
Miejsce urodzenia: Kamyk
Data urodzenia: 20-07-1921
Imię ojca: Jan
Imię matki: Teresa
Znany/a też jako: Mieczysław Król
urodzony/a 20- 04-1921

Dodatkowe informacje:

Treść zapisów ewidencyjnych

Opis materiałów	Stan zachowania	Uwagi
Akta operacyjne PUBP/PUdsBP w Bochni dot. rozpracowania Mieczysława Króla ps. "Purpura", "Wielki". W czasie II wojny światowej żołnierz Narodowej Organizacji Wojskowej (NOW), oddziału dywersyjno-bojowego. Po zakończeniu wojny żołnierz podziemnych organizacji niepodległościowych: "Armia Narodowa Pogrom" oraz organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa". Ujawnił się ze swojej działalności niepodległościowej w czasie wojny i powojennej przed PUBP w Bochni 15.04.1947. Akta zawierają oświadczenie z ujawnienia. Materiały złożono 15.12.1955 w Archiwum Wydz. X WUdsBP w Krakowie pod dawną sygn. 35314/II. Przejrejestrowano 25.07.1966 do sygn. 3192/II.	Akta o sygn. IPN Kr 010/3134 (3192/II).	

Charakterystyka nr 19, dot. organizacji Jana Dubaniowskiego ps. "Salwa", opracowana w Wydz. "C" KWMO w Krakowie w latach 1975-1976. Akta zawierają kwestionariusz osobowy Mieczysława Króla, ps. "Purpura", który występuje jako żołnierz organizacji niepodległościowej "Salwy", ujawniony w 1947 roku. Dowódca organizacji, do której należał Król, J. Dubaniowski ps. "Salwa" zaczął tworzyć lokalną strukturę Narodowych Sił Zbrojnych (NSZ) po nawiązaniu kontaktu z byłym dowódcą placówki AK w Lubomierzu Józefem Trutym ps. "Lis". Dubaniowski objął nad nią dowództwo 22.06.1945 roku. Określił wówczas trzy cele swojej organizacji: udaremnienie jakiegokolwiek działalności komunistycznej, przygotowanie terenu pod względem wojskowym na wypadek zbrojnego wystąpienia oraz udaremnienie pospolitego bandytyzmu. W dniu 11.11.1945 roku "Salwa" zarządził utworzenie nowego oddziału partyzanckiego, mającego na stałe kwaterować w lesie. W ten sposób powstał oddział partyzancki NSZ, używający nazwy "Żandarmeria". Zostały z niej wydzielone dwa pododdziały: "grupa północna", dowodzona początkowo przez Stanisława Dyląga ps. "Ślusarczyk", a po jego śmierci przez Eugeniusza Gałata ps. "Wiktor" oraz "grupa południowa", dowodzona początkowo przez Józefa Trutego ps. "Lis", a po jego śmierci przez ppor. Józefa Mikę ps. "Wrzos", który jednocześnie objął funkcję zastępcy "Salwy". Organizacja była niezwykle aktywna. Wg szacunków UB przez cały okres jej istnienia należało do niej 110 żołnierzy. Posiadała - zwłaszcza w początkowym okresie - całą sieć współpracowników, informatorów, łączników. Żołnierze "Salwy" dokonali 138 akcji zbrojnych. W marcu 1946 roku na "Żandarmerię" było założone rozpracowanie agenturalne krypt. "Groźny", wykorzystano do niego kilkunastu informatorów, jednak bez oczekiwanych rezultatów. W związku z tym komuniści skoncentrowali się na połączonych akcjach UB, MO oraz KBW przeciwko organizacji "Salwy". W dniu 14.03.1947 Jan Dubaniowski ujawnił się wraz z kilkudziesięcioma żołnierzami swojej organizacji, a do pozostałych wydał odezwę, wzywającą ich do ujawnienia. Mimo to UB wkrótce zaczął represje. W tej sytuacji Dubaniowski w sierpniu 1947 ponownie utworzył oddział zbrojny, którego został dowódcą. "Salwa" zginął w potyczce z UB w Rudzie Kameralnej 27.09.1947 przy próbie przeniesienia oddziału na teren Beskidu Sądeckiego.

Akta o sygn. IPN Kr 074/19 (19/X).

Charakterystyka nr 95 Wydz. "C" KWMO w Krakowie, dotycząca organizacji niepodległościowej o nazwie "Armia Narodowa Pogrom". Materiały zawierają kwestionariusz osobowy Mieczysława Króla ps. "Wielki", który występuje jako żołnierz organizacji "Pogroma", a następnie "Salwy", ujawniony w 1947 roku. Wiosną 1945 roku na terenie powiatu bocheńskiego powstała "Armia Narodowa Pogrom", jako część Narodowego Zjednoczenia Wojskowego. Jej dowódcą został Gustaw Rachwański ps. "Wodzicki", "Edmund". Celem organizacji była m.in. walka z ustrojem komunistycznym w Polsce oraz likwidacja funkcjonariuszy UB, MO, członków PPR itp. "Armia Narodowa Pogrom" dokonała w sumie 25 samodzielnych akcji, w tym likwidacji funkcjonariuszy UB, MO, żołnierzy Armii Czerwonej. Ponadto współpracowała z organizacjami niepodległościowymi "Bacy" i "Salwy" wraz z którymi w lipcu 1945 roku zaatakowała Dobczyce. W ramach tej spektakularnej akcji został rozbrojony posterunek MO. W styczniu 1946 roku Rachwański przekazał dowództwo nad oddziałem Stanisławowi Nowakowi ps. "Iskra", który podzielił go na 2 części. Jedną dowodził osobiście, a dowódcą drugiej uczynił Aleksandra Wilowskiego ps. "Tur". Pod koniec 1946 roku Wilowski zbiegł za granicę, a żołnierze z jego oddziału przeszli do oddziału niepodległościowego J. Dubaniowskiego "Salwy". Ostatecznie "Armia Narodowa Pogrom" została rozbita przez siły bezpieczeństwa w styczniu 1951 roku.

Akta o sygn. IPN Kr 074/94 (95/X).